

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ
ΓΙΑ ΟΛΕΣ Κ ΟΛΟΥΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΚΤΩΝ ΜΠΑΡΟΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

ας ακυρώσουμε τα συστήματα ελέγχου για να μην ακυρώνουμε εισιτήρια

Κάθε φορά που κάτι "αναδιαρθρώνεται" στο όνομα της "εθνικής ανάπτυξης" και της "κοινωνικής συνοχής" αυτό που θα έπρεπε να διαβάζουμε πίσω από τις λέξεις είναι: υποτίμηση, αποκλεισμός, περίφραξη και έλεγχος. Κι αυτό αφορά είτε τη βίαιη υποτίμηση των εργασιακών σχέσεων, τις συντάξεις, τις "προνοιακές παροχές" (επιδόματα, περιθαλψή, εκπαίδευση), είτε τη μεταχείριση "προβληματικών" κοινωνικών ομάδων: άστεγων, τοξικεξαρτημένων, αποκλεισμένων, προσφύγων και μεταναστών. Η γενίκευση της κοινωνικής δυστυχίας προκειμένου να μην διηγήσει σε γενικευμένη κοινωνική ανταρσία, τίθεται διαρκώς σε ισχυρότερα πεδία αποκλεισμών, επιτήρησης και καταστολής.

Σε αυτό το πλαίσιο έρχεται να «κουμπώσει» το σχέδιο «αναδιάρθρωσης» των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς (μ.μ.μ.), βασικά σημεία του οποίου αποτελούν το "εκσυγχρονισμό" των υπηρεσιών και η καταπολέμηση της εισιτηριοδιαφυγής".

Τα νέα μέτρα που αφορούν τα μ.μ.μ., άρχισαν να τίθενται σε ισχύ ήδη από την 1/2017 (και σύμφωνα με τις εξαγγελίες θα τεθούν σε πλήρη εφαρμογή τον Απρίλιο). Ήδη σε αρκετούς σταθμούς του μετρό τοποθετούνται οι πρώτες μπάρες, τα βαγόνια εφοδιάζονται με κάμερες, και νέα ακυρωτικά για τη λειτουργικά εισιτήρια παίρνουν τη θέση τους στα λεωφορεία, ενώ σχεδιάζεται η εκ νέου αύξηση της τιμής του εισιτηρίου. Το τυράκι σε αυτήν τη φάσα έχει όνομα: "ποιοτική μετακίνηση" και αναβαθμισμένες υπηρεσίες (όπως τη λειτουργική κτλ). Πρόκειται σαφώς για έναν βίαιο "εξενγενισμό" που δεν τους χωράει όλους: τα μ.μ.μ. καθίστανται πιο φανερά από ποτέ εμπόρευμα, στο οποίο θα μπορούν να έχουν πρόσβαση όσοι αντέχουν το αντίτιμο, όσοι δεν λεικάζουν την αισθητική της "μοντέρνας μετακίνησης" και δύοι και όσες δεν αφισβήτουν αυτήν τη νέα κανονικότητα. Ειδικά στις περιοχές μας, η αύξηση του αντίτιμου και η ενταποίηση των ελέγχων θα αποκλείσουν περισσότερο κόσμο από τη δυνατότητα ακόμη και της πιο απλής μετακίνησης.

Τα νέα επικυρωτικά μηχανήματα σε λεωφορεία και τρόλεις και οι κάμερες στα βαγόνια του μετρό δεν έχουν όμως μόνο αποδέκτες όσους χρησιμοποιούν τα μ.μ.μ. αλλά αποτελούν κομμάτι της συνολικότερης αναβάθμισης της επιτήρησης και του ελέγχου. Στόχο έχουν να γίνουν η παρακαλούμενη και καταγραφή των κινήσεών μας όροι ζωής.

Οι μπάρες στους σταθμούς των τρένων θα επιτρέπουν την είσοδο και χρήση των μεσών μονάχα σε όσους-ες θα έχουν το ηλεκτρονικό εισιτήριο, που δεν αποτελεί άλλο από ονομαστική προπληρωμένη κάρτα για την έκδοση της οποίας πέρα από το πλήρες ονοματεπώνυμο του χρήστη θα απαιτείται ΑΦΜ και ΑΜΚΑ.

Το ίδιο το ηλεκτρονικό εισιτήριο αποτελεί την επιτομή του φακελώματος, αφού η χρήση του θα επιτρέπει την καταγραφή κάθε κίνησής μας μέσα στην πόλη, τη δημιουργία προφίλ καθεμίας και καθενός από εμάς, ενώ ταυτόχρονα αποκλείει κάθε κίνηση αλληλεγγύης μεταξύ των επιβατών, κάθε πρακτική εναντίωσης που άφησαν ως παρακαταθήηκαν αγώνες των προπογύμενων επών, όπως η προσφορά του ακυρωμένου εισιτηρίου από τον έναν στην άλλη. Και επειδή για τους σχεδιαστές της «εξηγίανσης» η πρόσβαση στα μ.μ.μ. πρέπει να είναι αυστηρά πληρωμένη, προκειμένου να επιτελεσθεί επιτυχώς η καταπολέμηση της εισιτηριοδιαφυγής, θεσμοθετείται ξεχωριστό σώμα ελεγκτών κομίστρου που από κοινού με την αστυνομία θα επιβίδωνται – ως άλλοι κεφαλοκυνηγοί – στην καταστολή (με πρόστιμα, τραμπουκισμούς, συλλήψεις) των κοινωνικών κομματών που δεν μπορούν ή δεν θέλουν να βγάλουν εισιτήριο. Σε όσους αντιστέκονται ατομικά ή συλλογικά στην επέλαση της βαρβαρότητας,

αφού μενούν να τη δεχτούν ως κανονικότητα. Το ποιον αυτών των "εργάζομενων" το έχουν βιώσει πολλές και πολλοί στο πετσί τους. Και κανές δεν μπορεί να ξέχασει τον θάνατο του 19χρονου Θανάση Καναούτη, στο Περιστέρι τον Αύγουστο του 2013, που ως "ξαμπατζής" έγινε θήραμα στις ορέες αυτών των "εργάζομενων".

Τα μ.μ.μ. δεν αποτελούν για ειμάς κοινωνικό αγαθό ή κάποιου έιδους πολυτέλεια που παρέχεται για τη διευκόλυνσή μας, σύτε έχουν σχεδιαστές για να κόβουμε χαρούμενες βόλτες μέσα στην πόλη. Αποτελούν επιβαλλόμενη συνθήκη για τη μετακίνησή μας μέσα στο αστικό περιβάλλον στο οποίο ζούμε και μας καθορίζει. Τα χρησιμοποιούμε για να καλύψουμε τις τεράστιες χιλιομετρικές αποστάσεις μέσω της μητρόπολης πηγαίνοντας στο σχολείο, στη δουλειά, στο πανεπιστήμιο και στις διάφορες υπηρεσίες. Τα νέα μέτρα που προβλέπονται θα κάνουν ακόμα δυσκολότερη τη ζωή για όλους όσους τα χρησιμοποιούν ως υποχρεωτική επιλογή μετακίνησής τους. Για τις εργαζόμενες, τους ανέργους, τους συνταξιούχους και χαμηλόδιμούς, τις φοιτήτριες, τους εργαζόμενους σε καθεστώς επισφάλειας – που φυσικά δεν θεωρούνται άνεργοι ακόμα και αν δουλεύουν 4 ώρες την εβδομάδα... Εντείνουν τους αποκλεισμούς και οργανώνουν την αρατότητα περισσευόμενων κοινωνικών κομματών (μετανάστες-τρίες, άστεγοι-ες, τοξικεξαρτημένοι-ες), υποδαυαλίζουν τον κοινωνικό κανιβαλισμό κατασκεύαζοντας το προφίλ του «ξαμπατζή» και «λαθρεπιβάτη» για όσους και όσες αντιστέκονται, συνθράμμουν στην καταστολή και την ποινικοποίηση όσων αντιδρούν.

Εδώ και πολλούς μήνες σε όλες σχεδόν τις γειτονιές της Αθήνας, γίνονται δράσεις αντιπληροφόρσης και σαμποτάς σε σταθμούς τρένων και ακυρωτικά μηχανήματα λεωφορείων, ενώ καταδιώκονται και ομάδες ελεγκτών.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΦΑΚΕΛΩΜΑ ΤΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΜΕ ΤΑ ΑΚΥΡΩΤΙΚΑ
ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ, ΣΑΜΠΟΤΑΡΟΝΤΑΣ ΕΤΣΙ
ΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙ ΤΙΣ
ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ ΜΑΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΜΕΝΕΣ
ΑΠΟ ΧΡΗΜΑΤΙΚΑ ΑΝΤΙΤΙΜΑ.

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΖΟΥΜΕ ΜΑΖΙ ΕΛΕΓΚΤΕΣ ΚΑΙ ΜΠΑΤΣΟΥΣ,
ΔΕΝ ΑΦΗΝΟΥΜΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΚΑΙ ΚΑΜΙΑ ΜΟΝΗ
ΣΕ ΕΞΥΤΕΛΙΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΙΜΑ.